

Hva kan feltarbeid i et naturreservat i Nord-Argentina fortelle om mulighetene for dagens og fremtidens klimainnsats?

Cecilia Selinas, Universitetet i Oslo

Den globale klimainnsatsen må bygge på en forståelse av erfaringer gjort i fortid og nåtid, samt ta opp i seg forventningene til et mangfold av aktører. I dag ser vi imidlertid at den nåtidige klimainnsatsen springer ut fra en senkapitalistisk produksjonslogikk. Klimavisjoner blir skapt av en håndfull aktører basert på snevre forestillinger om verden og frakoblet viktige fortidserfaringer. Disse visjonene blir presentert som innovative og enestående selv om dette ikke nødvendigvis er tilfelle.

Antropologien er godt utrustet for analyser av dagens klimainnsats. Fagets evne til å trekke frem viktige sammenhenger ved å knytte sammen det globale med steds spesifikk virkelighet og vise mangfoldighet, kan gi et viktig bidrag i analyser av dagens klimavisjoner. Ved å sette utfallet av tidligere visjoner og intervensjoner opp mot de nye forestillingene kan vi synliggjøre hva som står på spill —og for hvem.

Konkret ønsker jeg å diskutere dette ved å se på UNESCO Yabotí biosfærereservat i Nord-Argentina og FN-programmet REDD (Reducing emissions from deforestation and forest degradation). Det ene initiativet ble innført på 1990-tallet og den andre er under utvikling. Begge initiativer har dukket opp som løsninger på en global utfordring – det første initiativet ble etablert som et tiltak for bevaring av kulturelt og biologisk mangfold, det andre som et mer direkte klimatiltak.

Med denne casen vil jeg argumentere hvordan det innenfor dagens økonomiske system genereres kortsiktige grønne trender og økonomisk vekst gjennom fremtidsvisjoner som ikke er forankret i fortiden. Disse tjener noen få, på bekostning av naturen og folk med en levemåte som er direkte avhengig av skog.